

Malacka

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 26. szám, 2020. június 26.

Egy ízben Gábor Örkény egyperceséből mondott el egy csokorra valót. Malacka ujjongott örömeiben, tapsolt mindegyik után, majd sűrű bocsánatkérések közepette hívta fel Gábor figyelmét a pontatlanságokra, például, ha egy-egy kötőszó vagy névelő elmaradt. Így derült ki, hogy Malacka egy két lábon járó hangoskönyv, melyből többórányi Örkény, Čapek és Cortazár hívható elő. Az abszurd szövegek iránti vonzalma csak addig volt meghökkentő, amíg nem vettük szemügyre képeit, melyeket leginkább Chagall vagy Paul Klee világához lehetne hasonlítani.

No de ne gondolja senki, hogy Malacka mindig kellemes társaság volt. Kéken ragyogó tekintete időnként minden előzmény nélkül szürkére váltott, arca elkomorult. Ha ráköszöntünk, nem köszönt vissza, és egyértelmű jelét adta annak, hogy fogalma sincs, kik vagyunk. Előfordult, hogy elbújt előlünk, vagy rászólt Gáborra, ne klimpírozzon már annyit azon az istenverte zongorán. Magdit, az ötvenes éveiben járó alkoholista modellt egyenesen bolondnak nézte, hogy idegen emberek előtt meztelenkedik.